

temmelig langt hen i Tiden, der er ingen Tvivl om, at det kommer i Udvalg, og at det vil blive en temmelig lang Behandling. Da der ogsaa er temmelig Enstemmighed fra alle Sider om, at § 1 er en uretfærdig Bestemmelse, kunne vi vel i Grunden gaa ud fra, at Lovforslaget ikke bliver til noget denne Gang, og at vi, ligesom det tidligere har været Tilfældet, faa Fornøjelsen at se det en eller rimeligvis mange Gange endnu og rimeligvis ogsaa i forskellige Skikkelser. — Den ærede Ministers Udtalelser have glædet mig, fordi de forekomme mig i høj Grad korrekte. Saa vidt jeg forstod ham, sagde han, at § 1 kunde han naturligvis ikke gaa ind paa, og noget lignende sagde den ærede Minister i Folketinget, men med andre Ord, hvis man i Landstinget var lige saa begejstret for denne Paragraf, saa skulde han ikke modsætte sig den, og jeg kan jo ikke forlange bedre, da jeg ikke sætter Pris paa Lovforslaget, men tværtimod er en bestemt Modstander deraf.

Jeg tilstaar, at jeg kender ikke Forholdene i andre Lande meget godt, men det er maaske hos dem som hos os, men her forekommer det mig, at der er kommet en — ja, jeg vil ikke bruge for stærke Ord, men lad mig sige, uheldig Sædvane ind. I sin Tid sagde man, naar den Art Lovforslag kom frem: For Himlens Skyld, lad os ikke vedtage det, for at vi ikke skulde have det Uhyre frem igen, i gamle Dage, naar der kom et virkelig ukonservativt Lovforslag uden, hørte man den ene Taler efter den anden i Folketinget stille sig op mod vedkommende ukonservative Forslag — der var i alt Fald nogle, der gjorde det — men nu er det en ganske anden Historie, thi nu have vi ingen videre Ledelse i saa Henseende fra Folketingets Side. Jeg ved ikke, hvad der er Meningen, om man kan have Lyst til nogen Popularitet, eller hvad Meningen er, men vi have ikke ret megen Støtte i Folketinget. Der er noget ganske underligt i, at man ikke hører den mindste Opposition i Folketinget mod et Lovforslag, der dog gælder saa mange Landmænd, Godsejere osv. I gamle Dage var det altid Tilfældet, og jeg haaber ogsaa, at det vil blive Tilfældet her. Jeg synes, at den gamle Tone er kommen frem

i Landstinget i Dag, at naar et Lovforslag som dette, som stadig har mødt Modstand fra Landstingets Side, kommer frem, saa møder det igen Modstand fra Landstingets Side og bliver ikke til noget. Man kan imidlertid ikke nægte, at der er handlet med flere andre Lovforslag, som ere komne frem paa en saadan Maade, at det kan give Anledning til Frygt ogsaa lige over for dette Forslag. Jeg skal omtale Loven om Jordlodder til Husmænd. Der var mange iblandt os, bl. a. jeg, der ikke sympatiserede med det, vi mente, at det var et upraktisk Forslag, som ikke vilde gøre Gavn, men da det kom frem den ene Gang efter den anden, efter at det havde været behandlet i en Kommission, saa toge vi det, ikke fordi vi mente, det var et godt Lovforslag, men fordi det vedblev at komme igen; vi maatte have en Ende paa det, og saa vedtog vi det. Noget lignende var Tilfældet med Skoleloven. Den kom frem den ene Gang efter den anden og blev til Slutning vedtagen i en Form, som ingen af os konservative Folk i Grunden var tilfreds med. Vi undte jo alle Lærerne et Lønningstillæg, men i andre Henseender var Skoleloven, som det er blevet sagt fra virkelig kompetent Side, ikke nogen heldig, men tværtimod en daarlig Lov, som ganske sikkert kun blev vedtagen, fordi den blev ved at komme frem og ikke kunde faa nogen Ende. Det skulde gøre mig ondt, om noget lignende skulde ske her, og af enkelte Ytringer kunde man frygte, at man ogsaa her kunde komme ind paa en lignende Glidebane som den, vi ere komne ind paa i de senere Aar. For øvrigt er dette Lovforslag ikke andet end en rigtig rar gammel Traver, som bliver taget frem, naar nogen trænger til lidt mere eller mindre Popularitet. Det er jo ganske forstaaeligt, og der er ikke meget at sige dertil, at det kan være ubehageligt, naar vedkommende staar i en Kreds som Rigsdagskandidat, at det bliver sagt: Ja, vedkommende er en meget rar Mand, men han er en Fjende af Husmændene og vil ikke stemme for dette Lovforslag. Det kan jo være temmelig rimeligt, at flere af Rigsdagsmændene ikke holde deraf, men fra et konservativt Standpunkt er det højst uheldigt. Jeg ønsker nu ikke at komme